

Messun saarna

Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa

4. Paastonajan sunnuntai – Laetare, Elämän Leipä, 10.3.2024

<u>Pyhän aihe</u>	Jeesus, elämän leipä
Liturginen väri	Violetti
Alttarikynttilöitä	2 alttarikynttilää
Päivän Psalmi	Psalmi 84:6–10
Vanhan Testamentin teksti	Jesaja 55:1–3
Epistolateksti	Ilmestyskirja 21:6–7
Evankeliumi	Johannes 6:48–58

Virret

Alkuvirsi	700a	Jumala rakas Isämme
Kiitosvirsi		Ei lauleta paastonaikana
Saarnavirsi / päivän virsi	475	Kaikkien silmät katsovat
Uhrivirsi	773	Syvyyttä Isän rakkauden
Ehtoollisvirret	731, 748	Isä Taivaan, Nälkäinen sydän
Päätösvirsi	840	Soi lauluni kiitosta Herralle vain

Kollehtarukous:

Laupias ja armollinen Jumala, herätä meidät, jotka syntiemme tähden syystä kärsimme vaivaa, isoamaan ja janoamaan Sinun vanhurskauttasi, että voisit lohduttaa meitä armollasi. Sinun rakkaan Poikasi, Jeesuksen Kristuksen, meidän Herramme kautta. Amen.

Saarnateksti: Jesaja 55:1–3

Saarnana aihe:

Johdanto

Kun olimme perheenä työssä Keski-Aasiassa, tuore, vastapaistettu litteä nAn-leipä haettiin leipomosta joka aamu. Kaupungeissa oli pieniä leipomoita neliökilometrinen alueella jopa 10. Leipä syötiin tuoreeltaan ja sitä oli aina yhden päivän annos. Kun Israelin kansa oli lähtenyt Egyptistä, Jumala antoi heille Taivaasta; ei haettu leipää leipomolta eikä leivottu kotona, vaan se oli Jumalan itsensä antama leipä, ihmeellisellä ja yliluonnollisella tavalla annettu, tuoreeltaan, joka päivä, sillä mannaa sai koota vain yhden päivän verran, paitsi sapattia edeltävänä päivänä koottiin myös sapatinpäiväksi. Tämä leipä oli esikuvallista, se oli viittaus siihen oikeaan Elämän Leipään, Kristukseen, joka tulisi syntymään maailmaan ja sovittamaan maailman synnit. Myös Kristus tuli maailmaan yliluonnollisella tavalla: **”sikisi pyhästä Hengestä, syntyi neitsyt Mariasta.”** Ja vielä ihmeellisempää on se, että Kristus nyt ravitsee seurakuntansa ruumiinsa ja verensä aterialla, joka kerta, kun seurakunta kokoontuu messuun; Elämän Leipä Kristus ei vähene siitä, että Hän antaa itsensä meille, ei, vaikka sitä tehdään eri puolilla maailmaa siinä oikeassa kirkossa, jolla on kirkon seitsemän tuntomerkin. Saarnatekstimme Jesajan luku 55 julistaa meille Kristusta, Elämän Leipää, kääntymystä Hänen puoleensa ja ilmoittaa meille mikä tämän kääntymyksen ja elävän uskon vaikuttaa.

1. Kutsu kaikille ihmisille ja kääntyminen (Jesaja 55:1–8)

Jesajan sanat huutavat teille: **”Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahatta, ilman hinnatta viiniä ja maitoa ... Kuulkaa, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä.”** (Jesaja 55:1–2) Jumala kutsuu kaikkia ihmisiä pelastukseen, aterialle, uskomaan Jeesukseen Kristukseen. Se ei maksa ihmiselle mitään ei sitä pelastusta saa rahalla. Jesajan aikalaisille tämä puhe oli hämmäntävää armon ja anteeksiantamuksen julistusta. Israelin kymmenen heimoa, josta osa oli viety Assyriaan pakkosiirtolaisuuteen, ja osa eli kovan orjuuden taakan ja epäjumalanpalveluksen eksytyksissä, lienevät jossakin määrin ymmärtäneet, että he eivät olleet mitenkään ansainneet tätä hyvää sanomaa Jumalan vapaasta armosta, lupausta Kristuksesta.

Miksi Jumala puhui nämä sanat Jesajan kautta. Jesajan asui Jerusalemissa, lähellä temppeliä ja oli nähnyt rappion temppelijumalanpalveluksessa. Hänhän oli nähnyt, miten Jumalan selvä Sana oli korvattu ihmisopeilla ja miten yksi ainoa oikea uhrien toimitus, minkä Sana oli säätänyt, oli korvattu irstailla uhreilla epäjumalille. Jumala puhui nämä armon ja kehotuksen sanat, koska jokaisella ihmisellä on kuolematon sielu. Hän sanoo: **”Kuulkaa Minua, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä”** (Jesaja 55:2) ja **”Kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää. Ja Minä teen teidän kanssanne iankaikkisen liiton, annan lujat Daavidin armot.”** (Jesaja 55:3) Jumala puhui nämä sanat Jesajan kautta koska, Israelin keskellä oli myös se pieni ahdistettujen joukko, se piskuinen lauma, joka janosi armon ja totuuden sanoja. Kuule myös sinä, kiusattu ja runneltu sielu, joka tarvitset Vapahtajaa. Herra Jeesus Kristus on sinun sijastasi ollut kiusattu ja ahdistettu, ja on täydellisesti maksanut koko syntiesi velan. Tätä tarkoittaa ”virvoittua lihavuuden ääressä” eli omistaa sulana lahjana Jeesus, jossa sinä saat täydellisen Taivaallisen Isän suosion.

Luomakunnan alussa Jumala loi ihmisen kuvakseen: **”Ja Jumala loi ihmisen omaksi kuvaksensa, Jumalan kuvaksi Hän hänet loi; mieheksi ja naiseksi Hän loi heidät.”** (Genesis 1:27) Tämä tarkoittaa sitä, että ihmisestä tuli elävä sielu, jonka elämä oli täydellisesti sidoksissa Elävään Jumalaan, ja jonka sielu oli myös kuolematon, sillä pyhä Raamattu sanoo: **”Silloin Herra Jumala teki maan tomusta ihmisen ja puhalsi hänen sieraimiinsa elämän hengen, ja niin ihmisestä tuli elävä sielu.”** (Genesis 2:7) Paavali ylistää Jumalaa ja sanoo: **”Mutta iankaikkiselle Kuninkaalle, katoamattomalle, näkymättömälle, ainoalle Jumalalle, kunnia ja kirkkaus aina ja iankaikkisesti.”** (1. Timoteus 1:17) Koska Jumala on kuolematon ja katoamaton, niin on myös Hänen kuvansa, ihmissielu, kuolematon, se jonka Jumala loi ja jonka Jumala teki eläväksi sieluksi. Sen tähden Jumala kutsuu kaikkia ihmisiä luokseen ja sanoo: **”Kuulkaa, kaikki janoavaiset, tulkaa veden ääreen. Tekin, joilla ei ole rahaa, tulkaa, ostakaa ja syökää; tulkaa, ostakaa ilman rahatta, ilman hinnatta viiniä ja maitoa ... Kuulkaa, niin saatte syödä hyvää, ja teidän sielunne virvoittuu lihavuuden ääressä.”** (Jesaja 55:1–2) Jumala tahtoo, että **”Kaikki ihmiset pelastuisivat ja tulisivat tuntemaan totuuden”** (1. Timoteuskirje 2:4), sillä **”Heidän on tehtävä tili Hänelle, joka on valmis tuomitsemaan eläviä ja kuolleita.”** (1. Pietarin kirje 4:5) Jumala siis tahtoo ihmisen kuolemattoman sielun pelastusta, ei kadotusta: **”Niin totta kuin Minä elän, sanoo Herra, Herra, ei ole Minulle mieleen jumalattoman kuolema, vaan se, että jumalaton kääntyy tieltänsä ja elää”** (Hesekiel 33:11), sillä jumalattoman kuolema ilman Jumalan lahjoittamaan syntien sovitusta tarkoittaa iankaikkista rangaistusta kuolemattomalle sielullemme sammumattomassa tulessa, johon valheen isä perkele laitetaan kaikkien Jumalan evankeliumin hyljänneiden kanssa.

Jumala Sana kehottaa: **”Kallistakaa korvanne ja tulkaa Minun tyköni; kuulkaa, niin teidän sielunne saa elää.”** (Jesaja 55:3) Hebrean sana ”kallistakaa” tarkoittaa kurottautumista ääntä kohden ja korvan levittämistä niin, että ihminen kuulisi paremmin. Meidän kuvakielissämme se tarkoittaa kurottautumista ääntä kohden ja käden laittamista korvan ympäri, niin että kuulisi paremmin. Jumala

siis kehottaa näin keskittyneesti kuulemaan Hänen Sanaansa, pyhää evankeliumia! Herra Jumala neuvoo meille, miten kääntyä syntiemme tunnustamisessa Jumalan puoleen: **”Etsikää Herraa silloin, kun Hänet löytää voidaan; huutakaa Häntä avuksi, kun Hän läsnä on.”** (Jesaja 55:6)

Herra sanoo vielä: **”Jumalaton hyljätköön tiensä ja väärintekijä ajatuksensa ja palatkoon Herran tykö, Hän armahtaa häntä, ja meidän Jumalamme tykö, sillä Hänellä on paljon anteeksiantamusta.”** (Jesaja 55:7) Kuka siis on jumalaton? Jokainen ihminen on luonnostaan, syntyessään jumalaton, Jumalan vihamies ja epäuskon ja saatanan vallassa. (Apostolien Teot 26:18; Roomalaiskirje 3:9–19; Roomalaiskirje 8:5–8; Efesolaiskirje 2:1; Kolossalaiskirje 1:21) ja tästä jumalattomuudesta meitä kehotetaan kääntymään Elävän Jumalan tykö, saadaksemme syntimme anteeksi Kristuksessa Jeesuksessa, sillä Hänessä on yksin syntien anteeksiantamus ja Hänessä se on täydellisen runsaana. Mutta miten ihminen voi kääntyä Jumalan puoleen? Onko ihmisellä kyky tähän? Ei ole. Mikä sitten on se vaikuttava voima, joka sen voi tehdä? Jumalan Sana, jonka vaikutusta seuraavat jakeet puhuvat.

2. Vaikuttava voima (Jesaja 55:8–13)

Jumalan Sana, joka julistetaan lakina ja evankeliumina, vaikuttaa ihmisessä kääntymisen. Jos kasteessa ihmisen saa uuden syntymän, uuden sydämen, uskon ja pelastuksen, mutta jos ihminen lankeaa kasteen liitosta maailmaan synnin palvelukseen, niin Jumalan Sana vaikuttaa kääntymyksen: **”Sillä niin kuin sade ja lumi, joka taivaasta tulee, ei sinne palaja, vaan kostuttaa maan, tekee sen hedelmälliseksi ja kasvavaksi, antaa kylväjälle siemenen ja syöjälle leivän, niin on myös Minun Sanani, joka Minun suustani lähtee: ei se Minun tyköni tyhjänä palaja, vaan tekee sen, mikä Minulle otollista on, ja saa menestymään sen, mitä varten Minä sen lähetin.”** (Jesaja 55:10–11)

Jumalan saarnattu ja luettu Sana on se vaikuttava voima, joiden kautta ihminen kääntyy Jumalan puoleen tunnustamaan syntinsä ja kuulemaan anteeksiantamuksen sanan. Myös kastevesi on Jumalan Sanalla kyllästetty, niin että kaste Jeesuksen käskynä lahjoittaa pelastuksen ja uskon. Mutta aivan kuten Israel oli langennut pois Jumalan liitosta, ja saarnattu sana vaikutti joissakin heistä kääntymyksen, ja joissakin paatumuksen, samalla tavalla tapahtuu tänään meidänkin seuduillamme ja kotimaassamme. Jumalan Sana ei koskaan palaa tyhjänä Jumalan luokse Taivaaseen, sillä Jumala itse lupaa sen näin! Mutta on myös todellisena vaarana se, mitä Heprealaiskirje puhuu: **”Sen tähden tulee meidän sitä tarkemmin ottaa vaari siitä, mitä olemme kuulleet, ettemme vain kulkeutuisi sen ohitse.”** (Heprealaiskirje 2:1) On siis mahdollista eikä edes harvinaista, että ihminen kyllä kuulee Jeesuksen kutsuvan äänen, mutta silti kulkee ohitse pelastuksensa. Silloin on kyse siitä, että ihminen ei ole valmis kallistamaan korvaansa Jumalan Sanan saarnalle, vaan haluaa pitää kiinni maailmasta, lihan himoista ja omasta katkeruudestaan ja vihastaan sitä Kristukselle luovuttamatta.

Jumalan Sana ei ainoastaan vaikuta kääntymistä, vaan uskoa syntien anteeksiantamukseen: **”Sillä iloiten te lähdette, ja rauhassa teitä saatetaan; vuoret ja kukkulat puhkeavat riemuun teidän edessä, ja kaikki kedon puut paukuttavat käsiänsä.”** (Jesaja 55:12) Evankeliumi, Jumalan hyvä uutinen, lahjoittaa täydellisen syntien anteeksiantamisen kaikille, jotka uskovat. Jeesus on uskomme alkaja ja täyttävä. (Heprealaiskirje 12:2) Syntiemme anteeksiantamus perustuu yksin Jumalan armoon Kristuksessa ja siihen lepytysuhriin, jonka Jeesus on puolestamme ristillä tehnyt: **”Mutta totisesti, meidän sairautemme Hän kantoi, meidän kipumme Hän sälytti päällensä. Me pidimme Häntä rangaistuna, Jumalan lyömänä ja vaivaamana, mutta Hän on haavoitettu meidän rikkomustemme tähden, runneltu meidän pahain tekojemme tähden. Rangaistus oli Hänen päällensä, että meillä rauha olisi, ja Hänen haavojensa kautta me olemme parannetut.”** (Jesaja 53:4–5) Aamen.

Harri Lammi, pastori, V.D.M. Hyvän Paimenen luterilainen seurakunta, Loimaa / Pyhän Sanan luterilainen seurakunta, Forssa